

1. LUKUPIIRI

Olemme käyneet keskustelua omista kokemuksista ja artikkeleista, ja päädyimme seuraavanlaisiin pohdintoihin. Pohdimme esimerkiksi sitä, miten osallisuus ja yhteisöön kuuluminen näkyy meidän Juliet-ryhmässämme. Emme listanneet tähän omia kokemuksiamme, sillä ne tuntuivat hieman irrallisilta. Tässä alla muistiinpanot lukupiiristä:

1. Mitä osallisuus on?

- mahdollisuus vaikuttaa itse toimintaan ja esimerkiksi integraatio-opetuksen sisältöön
- tekeminen ja ihmisten näkeminen
- eri etnisten taustojen keskinäinen vuorovaikutus lisää osallisuutta
- kodin ulkopuolisten aktiviteettien tekeminen → harrastukset, työpaikka, vapaaehtoistyö
- koet olevasi tasavertainen muiden kanssa
- ryhmän huomioon ottaminen → sisällön pitää tulla ryhmästä käsin

2. Miten ryhmän erilaisten jäsenten osallisuutta voidaan vuorovaikutuksessa tukea?

Miten erilaiset yksilöt voivat saada äänen ja tulla nähdyiksi tasavertaisina "kansalaisina"?

- yhteinen vuorovaikutuksen kieli → keskustellaan käydyistä keskusteluista ja opitaan esimerkiksi ilmaisemaan se, että on eri mieltä
- oma kansalaisuuden käsite muuttuu eri tilanteissa ja paikoissa
- käytännön aktiviteetit

3. Miten yhteisöjä luodaan?

- yhteisö luodaan yleensä jonkin merkityksellisen asian ympärille → löydetään yhteinen tekijä tai mielenkiinnon kohde
- vaatii yhteisen tavoitteen yhteisön luomisesta → jokainen haluaa olla yhteisön jäsen

4. Miten yhteisöihin kiinnitytään?

- olemalla aktiivinen ja halukas kiinnittymään yhteisöön, ei voi olla passiivinen toimija
- integraatio uuteen yhteisöön
- yhteisöön kiinnittyminen on kaksisuuntaista

5. Millaiset seikat haittaavat osallisuuden ja kiinnittymisen syntymistä? Miten niitä voidaan välttää?

- jos täytyy uudelleen sijoittaa itsensä uuteen yhteisöön (esim. Aikuisiällä vammautuminen)
- syrjintäkokemukset
- aiemmat huonot kokemukset tai negatiiviset skeemat yhteisöstä
- jos on estynyt osallistumaan aktiivisesti yhteisön toimintaan, jos on aina kotona

-jos on kynnys lähteä kotoa

6. Millainen yhteisö voi oppia yhdessä?

-tasavertainen

-jokin yhteinen kommunikaatiomenetelmä

-vapaaehtoista ja positiivista kanssakäymistä

-harmoninen ja tasavertainen yhteistyö eri etnisten ryhmien välille

-kaikki huomioon ottava, toisia kuunteleva

-yhteiset päämäärät omaava ryhmä

-kaikkien omaa kulttuuriperintöä arvostetaan

Intke-Hernandez, M. & Holm, G. MIGRANT STAY-AT-HOME MOTHERS LEARNING TO EAT AND LIVE THE FINNISH WAY.

Artikkelissa tutkittiin pääkaupunkiseudulla asuvia maahanmuuttajaäitejä ja heidän lapsiaan. Integraatio-ohjelmat tarjoavat maahanmuuttajille kielikursseja, sillä kommunikointitaidot ovat edellytyksenä sille, että maahanmuuttajat pystyvät sopeutumaan maahan sosioekonomisesta taustastaan riippumatta. Kotiäidit ovat haaste yhteiskunnalle, sillä he jäävät usein ulkopuolelle työmarkkinoista ja töihin vaadittavista koulutuksista. Ongelmana on se, että kotiäidit ovat kotona pitämässä pienistä lapsista huolta, eivätkä pysty osallistua kotouttamiskursseille.

-The results show how the participants are silenced when course instructors bring an ethnocentric perspective to their teaching. However, the results also show how the women, especially those with more education, negotiate and resist this approach, highlighting their own perspectives and pushing the instructors to take a learner position.

- Capable parent integration programme

-Tämän tutkimuksen tavoitteena oli luoda kotiäideille integroitu polku, jota pitkin he voisivat kokea lisää kuuluvuutta. Heitä autettiin ymmärtämään paremmin suomalaista yhteiskuntaa ja heitä tuettiin prosessissa kansalaisuuden saavuttamiseksi. Käytännön aktiviteetteja yhdessä äitien ja lasten kanssa

-Maahanmuuttajien tuomat arvot ja tavat usein ongelma valtaväestön mielestä.

-Opettaessa tärkeää pitää mielessä, ettei synny asetelmaa, jossa opettajat ovat "kaikkietäviä" ja maahanmuuttajat ymmärtämättömiä. Oppilaslähtöisyys! Halutaan mahdollistaa kotiäideille itsenäinen ja sosiaalisesti täydempi elämä ja saada heidät tietoisiksi kaikista mahdollisuuksistaan.

-Tämä tutkittava ryhmä teki kaikenlaisia aktiviteetteja yhdessä, joihin sekä lapset että äidit saivat osallistua. Tutkija oli itsekin pienen lapsen äiti ja osallistui aktiviteetteihin; sai äitien

luottamuksen. Tapaamiset kerran viikossa 2h "open daycare centerissä". Kahdeksan äitiä lapsineen. Tulivat erilaisista taustoista ja perheistä, omasivat erilaiset koulutustaustat.

-Tapaamisissa laulettiin aina ryhmälaulu, keskusteltiin asioista ja toteutettiin jotain aktiviteettia. Koska yhteistä kieltä ei ollut, tutkija otti kuvia touhujen aikana, joita hyödynsi. Tutkija piti yhdeksän haastattelua äideille, kahdeksan yksin ja yhden ryhmässä.

-Opeteltiin syömään "oikein" suomalaisittain: päiväkodin ohjaaja oli shokissa joidenkin äitien ja lasten syömistottumuksista (1,5v joi tuttipullosta mehua ja kaakaota). Kulttuurierot tässä ongelmana. Arkiruoka ja arkielämä voi merkitä näille äideille ihan eriä kuin meille. Ohjaajat eivät tiedä tarpeeksi taustoista, ja ovat aika ymmärtämättömiä tilanteessa. Vauva syö aamupalaksi spagettia. Maahanmuuttajaäiti laittaa ohjaajalle vastaan ja on sitä mieltä että he syövät "oikein". Ethnocentric perspective. Harjoitteet ovat liikaa länsimaalaisen keskiluokan harjoitteita, ja hiljentävät äitien oman kulttuurin ja heidän "minuutensa"

- Vaikka äidit pitävät aktiviteeteista, he eivät koe kaikkea omakseen, sillä eivät ole tottuneet siihen. Perheiden omien kulttuurien traditioita ei huomioida ryhmässä. Äidit onneksi auttavat toisiaan ja tukeutuvat toisiinsa.

- Tärkeää että he kokevat olevansa tasavertaisia natiivien kanssa! Hyvä päästä äitien pois kotoa, koska kotona he vaan esim siivoavat eivätkä tällä tavalla rentoudu lastensa kanssa. Haluavat tehdä mikä on lapsilleen parhaaksi. Halusivat oppia normeja, jotta lasten olisi helpompi mennä kouluun ja päiväkotiin.

A one-size-fits-all approach cannot easily reach female stay-at-home migrants with young children. Ei osattu katsoa asioita osallistujien näkökulmasta

Adult learning and citizenship: Houghton: Many voices of the Invisible Citizens: Disabled People speaking out (luku 8)

-Kehitysvammaisten ihmisten olisi tärkeää saada tuntea itsensä osaksi yhteiskuntaa

-On niin monenlaisia "disabilityjä", että sanan määrittäminen on hankalaa. Lisäksi sen ei haluaisi leimaavan itseään tai lähimmäistään

-Vuosikymmenten aikana heidän asemansa on kehittynyt paljon, joskaan ei vielä ole toivottu

-Ongelmana "tavalliseksi kansalaiseksi" itsensä kokemisessa on se, että vammaiset eivät usein pysty olemaan työelämässä. "Kansalaisuuden harjoittaminen" on haasteellista.

-Heidän olisi tärkeää päästä osaksi yhteisöä, jossa elävät, sillä heillä olisi varmasti paljon opetettavaa myös muille ihmisille.

-Heidän itsenäisyyttä tulisi korostaa niin paljon kuin mahdollista. Toisesta riippuvuus on heille itselleenkin raskasta.

-Jos vamma ei ole synnynnäinen vaan muodostuu vasta vanhempana, voi yksilölle olla todella haasteellista ”uudelleensijoittaa” itsensä maailmassa. Miten löytää uudet yhteisöt/onko vanhoissa yhteisöissä mahdollista pysyä yhä mukana?

-Kun on joutunut olemaan vuosia kotona, kiinnostus lähteä ylös ja ulos vähenee, ja osallisuus yhteisöihin hiipuu usein pikkuhiljaa minimiin

-Tärkeää olisi lisäksi, että kehitysvammaisella on joku joka uskoo häneen. Uskoo hänen pystyvän asioihin ja auttaa pitämään ihmisarvoa yllä

Kirsi Laine @KirsiLaine1 · 2d

Jos törmäät S-Marketissa Lahdessa hyllyttäjään, joka ei vastaa kysymyksiisi, älä moiti häntä. Hän on poikani, 21-v autismikirjon nuori, joka ei puhu. Hän tekee ahkerasti hyllytystyötä ja nauttii siitä. Iso sydän kauppiaille, joka otit hänet töihin. Kaikille löytyy paikkansa.

91

1,079

9,300

Mähönen ja Jasinskaja-Lahti 2013: Etniset ryhmäsuhteet ja maahanmuuttajien akkulturaatio. Teoksessa Martikainen, Saukkonen & Säävälä: Muuttajat. Kansainvälinen muuttokii ja suomalainen yhteiskunta. Helsinki: Gaudeamus. s. 247-261. (Alla skannattuna.)

- Sosiaalipsykologinen näkökulma
 - Suomi maahanmuuttomaana
 - Poliittika ja lainsäädäntö VS yksilö- ja ryhmätason prosessit
 - Yhteiskunnan etninen hierarkia
 - Positiiviset ja vapaaehtoiset kanssakäymiset
 - Etnisten asenteiden tutkimus
 - Rasismi, ennakkoluulot
 - Kognitiot, emotiot, käyttäytyminen
 - Eksplisiittiset eli julkilausutut asenteet VS implisiittiset eli automaattisesti aktivoituvat asenteet
 - Syrjintäkokemukset etnisen taustan (ulkonäön) perusteella → maahanmuuttajien kielteiset asenteet enemmistöä kohtaan
 - Akkulturaatio
 - Yksi- tai kaksisuuntaista
 - Assimilaatio, separaatio, **integraatio**, marginalisaatio
 - Etniset enemmistö- ja vähemmistöryhmät
 - Etnisten ryhmien väliset suhteet osana muutosprosessia → etnisten ryhmien harmoninen yhdessäolo

Whose integration?

A participatory ESOL project in the UK

Melanie Cooke, Becky Winstanley and Dermot Bryers

Millaista oppimista projekti mahdollisti ja miksi?

- Participatory pedagogy
 - Students own terms
 - Skills that are useful outside the classroom
 - No pre-designed syllabus needed- own agenda, learning materials, important issues for the students, evaluating own progress
 - “from the students to the curriculum rather than from the curriculum to the students” Auerbach 1992
 - Various techniques
 - Important themes for the group
 - Graphics (trees, rivers, icebergs etc.)
 - Process and group writing, linguistic form tasks, games etc. → safe and inclusive learning environment
 - Stages:
 1. Making meaning
 2. Going deeper
 3. Broadening out
- Students language development - discussions about discussions
 - Getting their voices heard, justifying an opinion, accepting someone else's viewpoint

Tobias, R. (2000). The boundaries of adult education for active citizenship.

International Journal of Lifelong Education, 19(5), 418-429.

<http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/026013700445549#aHR0cDovL3d3dy50YW5kZm9ubGluZS5jb20vZG9pL3BkZi8xMC4xMDgwLzAyNjAxMzcwMDQ0NTU0OT9uZWVhZWNjZXNzPXRydWVAQEAw>

-huonon työttömyystilanteen takia Uudessa-Seelannissa järjestettiin aikuiskoulutuksia jotta ihmiset pääsisivät yhteiskunnan aktiivisiksi jäseniksi = uudelleen koulutautuvat, työllistyvät

-Citizenship, like democracy itself, is part of a historical tradition that represents a terrain of struggle... it is not a term that has any transcendental significance outside the lived experiences and social practices of individuals who make up diverse forms of public life

-

Jarvis, P. (2002). Globalisation, citizenship and the education of adults in contemporary European society. *Compare*, 32(1), 5-19.

<http://www.tandfonline.com/doi/pdf/10.1080/03057920120116490>

-From the outset, at least three criteria have seemed essential for citizens to be able to enter the public sphere: being male, educated and owning property.

-Change depends on new institutional reforms that can tie educational purpose to the public domain. The task is to re-create, or create more effectively than ever before, a public and an educated public that has the capacity to participate actively as citizens in the shaping of a learning society and polity. (pp. 102– 103)

-Marshall (1950) regarded citizenship as functioning within three spheres: the civil, political and the social/welfare.

-> these divisions are undergoing a change, so the concept of citizenship is also changing.

-Turner: citizenship is about being private and public, AND about being passive or active

->passive democratic: acts in the public space and is allowed from above; ·

->revolutionary: acts in the public space and comes from the people; · plebiscitary

->authoritarian: acts in the private space and is allowed from above; · liberal pluralist: acts in ->the private space and comes from the people.

2. TOIMINTASUUNNITELMA Melisa, Juulia ja Johanna

Meille tehtävänanto oli hieman epäselvä, sillä emme tieneet mille ajalle suunnittelemme toimintaa, mutta tässä hieman ehdotuksia joistain asioista mitä meille tuli mieleen. Toiminta kuitenkin muotoutuu vasta kun tapaamme ryhmän livenä. Myös ryhmäläisten ikä vaikuttaa- haluavatko aikuiset ihmiset välttämättä leikkiä esimerkiksi ponileikkiä?

1.

-Ensimmäisessä tapaamisessa tutustumisleikkejä esim. Hedelmäsalaatti, nimimuistipeli, ryhmäytymistä. Edetään ryhmän mukaan, ketään ei voi pakottaa "leikkimään tai pelleilemään" jos se ei omaan kulttuuritaustaan tai persoonaan sovi. Artikkeleissa käsiteltiin myös sitä, että uuteen kulttuuriin integroitumisessa tulisi ottaa huomioon yksilö- ja ryhmätason prosessit. Miten ryhmä muotoutuu ja minkälaisista yksilöistä se koostuu- sitä emme tiedä vielä.

-Ensimmäisellä kerralla opetellaan toisten nimet→ mistä oma nimi tulee, mitä se tarkoittaa? Miten se lausutaan? Miten oma nimi ilmentää omaa kulttuuritaustaa?

-Helppoa ja rentoa yhdessäoloa, keskitytään tutustumiseen eikä oteta mitään liian vaikeita tai monimutkaisia asioita esiin vielä ensimmäisellä kerralla→ KESKITYTÄÄN PERUSASIOIHIN

-Tutustutaan erilaisiin suomalaisiin perinteisiin käytännön kautta (pesäpallo, leipominen, musiikki) JA käydään läpi muidenkin kulttuurien perinteitä ryhmän kiinnostuksen ja aktiivisuuden kautta. Näistä jutuista voisi saada irti toimintaa usealle päivälle.

-Luodaan turvallinen ja osallistava ilmapiiri. Me näytetään tuutoreina heille että olemme samalla tasolla, eikä kaiken toiminnan pidä tulla ylhäältä päin meiltä. Artikkeleissa mainittiin, että ohjaajat/opettajat eivät saa antaa itsestään sellaista kuvaa että he ovat kaikkietäviä ja maahanmuuttajat ymmärtämättömiä. Kollaboratiivinen oppiminen edistää edelleen turvallista ilmapiiriä.

-MIKÄ RYHMÄÄ KIINNOSTAA→ TEKEMINEN MUODOSTUU RYHMÄN TOIVEIDEN MUKAAN. "from the students to the curriculum rather than from the curriculum to the students" (Auerbach 1992)

2.

-Erilaiset taitotasot

-Ei tunneta ryhmää ollenkaan- mikä heitä kiinnostaa ja mikä tuntuu mukavalta ja turvalliselta?

-Minkälaisena voimavarana ryhmäläiset pitävät meitä tuutoreita→ koetaanko meidät tarpeellisiksi?

-Haasteeksi saattaisi muodostua se, että ryhmä epäilee meidän motivaatiota tämän projektin suhteen sillä tämä on osa meidän opintoja ja "pakollinen". Artikkeleissa puhuttiin esimerkiksi siitä, että yhteisöllisyys muodostuu vapaaehtoisesta kanssakäymisestä.